

Onbeş günlük

DURUM

TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ 'NİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı:15 (269)

15 Ağustos 1980

İÇİNDEKİLER:

- 1- "Faşist terör ve onu yenecek güç",
TKP'nin Sesi Radyosu yorumu
- 2-DİSK'i kapatma girişimi, Türkiye işçi
sınıfına yönelik yeni bir saldırıdır
- 3-Beş anakaradan 400 demokrat Türkiye halkı
ile dayanışmasını dile getirdi
- 4-Dünya basınında Türkiye
- 5-Göç ve sığınma hakkı üzerine TKP'nin
görüşü
- 6- "Durum" un duyurusu

TÜSTAV

"TKP'nin Sesi" radyosunun 6.8.1980 tarihli yorumu:

FAŞİST TERÖR VE ONU YENECEK GÜÇ

Türkiye geçen haftayı 100 ölü ve 57 yaralıyla kapatmış.3 Ağustos günlü "Milliyet" gazetesinin verdiği faşist terörün bilançosu bu.Artık günde ortalama 10 kişi yerine 14-15 yurttaş teröre kurban gidiyor.Faşist terör her hafta,her gün,her saat tırmandırılıyor.

Terörün sivri ucunun işçi sınıfına,yurtsever gençliğe,ilerici-demokratik güçlere çevrildiği bir gerçektir.Kemal Türkler'in hunharca kurşunlanmasının ardından Çinkur fabrikasında Maden-İş üyesi 3 işçi MHP'li kiralık katillerin saldırısı kurban gitti.İGD üyesi yiğit devrimci Faruk Tuna İstanbul birinci şubede işkence sonucu öldü.Faşistler Yozgat'ta Eroğul adındaki inşaat işçisini "bu solcudur" diyerek üzerine benzin döktüler ve yaktılar.Aynı gün Adana'da CHP il merkez üyesi İbrahim İnce'yi katlettiler.

Faşist terörün MHP eliyle yürütüldüğünü ve devlet terörüyle desteklendiğini Çorum ve Fatsa olayları bir kez daha doğruladı.MSP'li Şener Battal'ın "MHP damgalıdır,bu parti elini kana bulamıştır"sözleri ,Altıncı Kolordu Komutanının "kendilerine milliyetçi diyenlerin esnaftan haraç keserek çapulculuk yaptığını ve saldırılar düzenlediklerini" belirtmesi,terörün MHP damgası taşıdığı yolundaki en küçük kuşkuyla bile yer bırakmıyor.Demirel hükümetinin "terörü önlemek" için baskı yasa tasarılarına can simidi gisi sarımaç kalkışması,aslında su yüzüne çıkan AP-faşist MHP arasındaki kanlı ortaklığı gözlerden gizlemek,kamuoyunu bu yasalarla meşgul etmek ve yığınların faşist teröre karşı direnişini kırmak amacını gütmektedir.AP bu politikasını CHP'ye de onaylatmaktadır.Her gün bir ilve ilçe başkanını,milletvekilleri faşistlerin saldırılarında yitiren CHP yöneticileri,"baskı yasalarıyla terörü önleme ve AP ile ortaklık kurma " taktiğiyle bir yandan kendi örgütlerini parçalanma durumuna getirmekte,diğer yandan partilerini AP'nin işlediği cinayetlerin sorumluluk alanına sürüklemektedirler.

12 Mart döneminden günümüze kadar terörü önleme bahanesiyle burjuvazi hem Anayasayı defalarca değiştirmiş,hem de bir sürü antidemokratik yasa çıkartmıştır.Terör önlenmiş midir?Sürekli sıkıyönetime karşın terör tırmanıyor,yaygınlaşıyor.O halde faşist terörün önüne nasıl geçilebilir?

İşçi sınıfı bu soruya görkemli genel greviyle kesin yanıtını verdi.Bir milyon işçi ve emekçi bu politik eylemiyle halk düşmanı hükümete,faşist teröre karşı direnme kararlılığını gösterdi.Bu çıkışıyla işçi sınıfı,terörü önlemenin tek yolunun demokrasi güçlerinin eylem birliği olduğunu doğruladı.Bu görkemli politik genel grev,burjuvaziye sayıf yerinden vurdu,onu korkuttu.

Bu görkemli genel grev,işçi sınıfının,emekçilerin yığınsal direnişlerine güvensizlik besleyenlere büyük bir ders oldu.İşçi sınıfı bu politik genel greviyle halka sırtını dönüp AP ile uzlaşma çizgisini izleyen CHP yöneticilerini bir kez daha uyardı.Onları,kapalı kapılar ardında yürütülen pazarlıklardan vazgeçmeye,demokrasi güçlerinin yanında yerlerini almaya çağırdı.Türkiye proletaryası,bu bir milyonluk dev eylemiyle "sol" maskeli geflerin peşinde,serüvene sürüklenen yiğit gençlerin gerçekleri görmesine,gözlerini açmasına,çıkamaz sokak yolunu bırakıp işçi sınıfının kurtuluş yolunu çizdiği savaşıma katılmasına yeni bir atılım getirecektir."Güneşli Dünya" gazetesinin 9. özel sayısında da vurgulandığı gibi,işçi sınıfı partileri başta olmak üzere,demokrasi güçleri arasında eylem birliği ne denli güçlü olursa,yığınlar çıkışlarda o denli yenilmez,o denli sonuç alıcı olur.En geniş demokrasi güçlerinin oluşturacağı güçlü bir demokrasi hareketinin harekete geçireceği yığınların karşısında hiçbir zorbalık **yönetimi** bir gün bile ayakta kalamaz.

DİSK'İ KAPATMA GİRİŞİMİ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA YÖNELİK YENİ BİR SALDIRIDIR

Yarım milyonu aşkın üyesiyle Türkiye'deki iki büyük sendikal konfederasyondan birisi DİSK'tir.DİSK'in kapatılması istemiyle dava açılması,Türkiye ve dünya ilerici kamuoyunda sert tepkilere yol açtı.10 yıl DİSK başkanlığı yapmış olan ve 22 Temmuz 1980'de alçakça öldürülen Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler'in katilini bulmakla yükümlü savcı tarafından açılan davaya 17 Kasım 1980 tarihinde bakılacak.Savcı Nejat Ülgen aslında işbirlikçi tekelci burjuvazinin,gerici-faşist güçlerin,barış düşmanı militarist kliğin istemi olan DİSK'in kapatılmasını şöyle bir gerekçeyle formüle ediyor: "DİSK,Marksizme dayalı işçi sınıfı düzenini kurmayı amaçlayan bir eylem yürütüyor,devlet düzenini temelden sarsmayı ve işçi sınıfının egemenliğini kurmayı amaçlıyor."

DİSK'in kapatılması amacıyla dava açılmasıyla birlikte,gerici faşist güçler Türkiye'de sınıf ve yığın sendikacılığının güçlenmesi için savaşın veren DİSK'e karşı saldırılarına yoğunlaştırdılar.AP Giresun milletvekili Sükrü Abbasoğlu:"DİSK kapatılmadıkça ,huzur sağlanamaz" dedi. ITT şirketiyle ortak Türkiye'de yatırımlar yapan "Tercüman" gazetesi,faşist MHP'nin yayın organı "Hergün" gazetesi,DİSK'in kapatılması yolundaki yayınlarını artırdılar.DİSK'e bağlı sendikaların üyelerine karşı baskılar ağırlaştı.Istanbul'daki Arı Bisküvi Fabrikası işçileri polis ve sıkıyönetim görevlileri tarafından DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasıdan istifaya zorlandı.Faşistler,işçi kırımına

başladı.Çinkur'da Maden-İş üyesi üç işçi topluca katledildi.Yozgat'ta bir inşaat işçisi "solcu" denilerek üzerine benzin döküldü ve yakıldı.

DİSK'e karşı daha önce de 15-16 Haziran Genel Direnişi,1976 Devlet Güvenlik Mahkemelerini durduran genel grev,20 Mart 1978 antifaşist eylemi, 1 Mayıs kutlanmaları nedeniyle kapatma istemiyle davalar açılmıştı.Bu davaların tümü, işçi sınıfının,emekçi yığınların ve demokrasi güçlerinin sert tepkileriyle karşılaşmış,burjuvazi her defasında geri adım atmak zorunda kalmıştır. DİSK bu kez de burjuvazinin bu çabasını boşa çıkartma kararlılığına vurguladığı açıklamasında şöyle diyor:

"Türkiye işçi sınıfının devrinci sendikal örgütü DİSK,kendine bağlı sendikalarıyla,500 bini aşkın üyesiyle çok yanlı baskılara,faşist saldırılara karşı,mücadelesini güçlendirerek sürdürecektir. Gerek kazanılmış hakların korunması ve geliştirilmesi ve yeni hakların elde edilmesi yolunda,gerçekse sömürü,baskı ve zulme karşı durma yolunda DİSK,görevlerini eksiksiz yerine getirmeye devam edecektir.Gittikçe güçlenen DİSK'i bir odaya bittiye getirmeye ve haklı mücadelesini geri döndürmeye inkâr yoktur.Grevlerin yaygınlaştığı ve DİSK içinde dayanışmanın yükseldiği günümüzde işçi sınıfımız ve emekçiler DİSK'i göz bebeği gibi koruyacaklardır."

Türkiye İşçi Partisi Başkanlar Kurulu"Güneşli Dünya" gazetesinin 10. sayısında yayınlanan açıklamasında ,"Türkiye'nin faşist bir diktatörlük altına sokulmasını istemeyen tüm toplumsal güçler,bütün yurttaşlar DİSK'i kapatma girişimlerine karşı işçi sınıfının göstereceği direnç omuz vermeye" çağrıldı.Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusuf oğlu, ülkenizde yasal kuruluşların varlıklarının tartışılmasına bile karşı çıkılmasını istedi ve "DİSK yüzbinlerce işçinin yüreğine ve zihnine kazınmış bir örgüttür" dedi.Avukat Emin Değer,"Güneşli Dünya" gazetesinde yer alan açıklamasında DİSK'in yasal bir kuruluş olduğunu,Türkiye'de demokrasinin korunması için DİSK'in kapatılması bir yana,daha da özgür çalışması için olanakların yaratılmasının zorunlu olduğunu söyledi.

DİSK'in kapatılması istemi, sendika liderleri tarafından şiddetle mahkum edildi.DİSK'e bağlı tüm sendikaların başkanları,genel sekreterleri ve yürütme ve yönetin kurulları,savcılığın bu girişimini kınadılar ve savasına hazır olduklarını açıkladılar.Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen yeni sendikal yasa tasarılarına dikkati çekti ve şöyle dedi:"İşçi sendikalarını tabula örgütlerine dönüştürecek yasa değişiklikleri hazırlanırken,işçi sınıfını yığıt önderi Kenal Türkler'in alçakça katledilmesinin tepkileri hala sürerken,Bakırköy Savcılığı DİSK'in kapatılması için dava açıyor.Tüm bu gelişmeler birlikte değerlendirildiğinde,hedefin,sınıf ve yığın sendikacılığı,işçi sınıfı olduğu açıkça ortaya çıkıyor."

Bu arada Türk-İş'e bağlı sendikaların başkanları ve yöneticileri de karara karşı çıktılar. Petrol-İş Sendikası bir bildiri yayınladı ve tüm sendikaları, demokratik kuruluşları DİSK'in kapatılması girişimlerine karşı birleşmeye çağırdı. Kristal-İş Sendikası başkanı, bu girişimleri boşa çıkartmak için DİSK ile Türk-İş arasında sendikal eylem birliğinin yükseltilmesini istedi. Ağaç-İş genel sekreteri de işçi sınıfına yönelen bu saldırıya DİSK ve Türk-İş'in eylem birliğiyle yanıt verilmesi gerektiğini belirtti.

"Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi Radyosu", konuya ilişkin olarak 10 Ağustos 1980 tarihinde yaptığı yorumda, DİSK'in kapatılması girişiminin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ayakta kalabilmek, askersel-faşist diktatoryaya tırmannak için öndeki bu büyük engeli yok etmek anacını taşıdığını belirtti. Gerici-eremen güçlerin işçi sınıfından, onun örgütlü savaşından korktuklarının açığa çıktığının belirtildiği yorunda, daha sonra şöyle bir çağrı yer alıyor:

"Tüm demokrasi güçleri, faşist teröre, halk düşmanı Demirel hükümetine karşı olan yurttaşlar! DİSK'e kalkan kanlı eller, demokrasiye ve özgürlüklere, tüm emekçi halkınıza kalkmış olan kanlı ellerdir. Bu kanlı elleri kırmak için birleşin, omuz omuza verin!"

PEO Avrupa Sendikalarının Türkiye gündemli bir toplantı yapmalarını önerdi

DİSK'in kapatılmasına yönelik girişimlerin ağırlık kazannası üzerine Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) Prag'da bir bildiri yayınladı ve DİSK çevresindeki uluslararası dayanışmanın daha da çelikleştirileceğini açıkladı. DSF, DİSK'in kapatılması yolundaki girişimleri, başbakan Demirel nezdinde bir telgrafla da protesto etti. Fransuz CGT konfederasyonu Özgürlük ve Haklar Dairesi üyesi hukukçu Jean-Claude Wartel DSF adına dava ile ilgili gelişmeleri izlemek üzere Türkiye'ye geldi.

Öte yandan Tüm Kıbrıs İşçi Sendikaları Federasyonu PEO genel sekreteri Andreas Jarkide, DSF genel merkezi ve üye sendikalara bir mesaj göndererek Türkiye'deki sendikal harekete saldırıları da içine alan bir toplantı yapılmasını, bu toplantıya DSF üyesi olsun, olmasın tüm Avrupa sendikalarının çağrılmasını önerdi. AKEL MK organı "Haravçi" gazetesinin 6 ağustos 1980 tarihli sayısında yayınlanan mesajda şöyle deniyor:

"Türkiye'deki durum, tüm dünyada özellikle Avrupa'daki demokrat ve ilerici güçler arasında büyük bir kaygı konusudur. Ülkede politik cinayetlerin yanı sıra şiddet ve terör dalgası durmadan yükselmektedir. Sendikal haklara karşı saldırılar hızlanmıştır. Türkiye'den aldığımız son haberlere göre, Kemal Türkler'in katlinden sonra, bu ülkedeki egemen güçler, DİSK'e karşı harekete geçmişlerdir. DİSK'i kapatma girişiminin Türkiye'deki gerici

rejimin en önemli saldırı hareketlerinden birisi olduğunun belirtildiği açıklama, şöyle bitiyor:

"DİSK'e karşı açılan bu sözüme hukuksal dava, sendikal hak ve özgürlükler için sürekli bir savaşın yürüten uluslararası sendikal harekete karşı girişilmiş canavarca bir provokasyondur. Tüm bu nedenlerle PEO Yürütme Kurulu, DSF sendikası'nın, yakın bir gelecekte Türkiye'de sendikal hak ve özgürlüklerin çiğnenmesini tartışmak amacıyla DSF'ye üye olan, olmayan tüm Avrupa sendikal örgütlerinin katıldıkları bir toplantı düzenlemeye çağırır."

BES ANAKARADAN 400 DEMOKRAT TÜRKİYE HALKIYLA DAYANIŞMASINI DİLE GETİRDİ

Kopenhag'da toplanan Birleşmiş Milletler Kadınlar Konferansı'na paralel hükümetler dışı örgütlerin kadınlar forumuna Türkiye'den İlerici Kadınların bir temsilcisi de katıldı. Forumu katılan delegeler, Türkiye halkıyla dayanışma kampanyasına desteklediler. ABD'deki siyahların kurtuluşu için savaşın veren örgüt temsilcilerinden, Kamboçya, Vietnam ve Laos delegelerinden, Sandinist Cephe, Unidad Popular, FKÖ ve Afrika Ulusal Kongresi gibi yığınsal örgüt yöneticilerinden, Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu merkez temsilcileriyle bağlı tüm örgütlerinden, komünist ve işçi partileri üyelerinden 400 delege, başbakan Denirel'e yönelik bir çağrıya imza koydu. Çağrıda, Türkiye'deki politik tutuklulara ve gözaltına alınanlara işkence yapılmasına son verilmesi, politik tutukluların derhal salıverilmesi, faşist parti ile yan örgütlerinin kapatılması istenleri yer alıyor.

DÜNYA BASININDA TÜRKİYE

Türkiye'deki faşist terör, işkenceler ve ayaklar altına alınan insan hakları, iflas durumundaki emperyalizme bağımlı ekonomi, Türkiye-NATO ilişkileri ve emperyalizmin Türkiye'yi dünya çapındaki stratejisinde nasıl kullanmak istediği, son zamanlarda dünya basınında, ülkemiz hakkında çıkan yazı ve yorumların belli başlı konularını oluşturuyor.

Dünya Sendikalar Federasyonunun aylık dergisi "Dünya Sendikal Hareketi" 6/1980 sayısındaki dayanışma sayfalarında Türkiye'de ayaklar altına alınan insan hakları üzerine somut bilgi veriliyor. DSF Araştırma Komisyonu üyeleri

Fransız CGT konfederasyonundan Jean-Claude Wartel ile Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliği'nden Pierre Vardernoot'un Türkiye'de tanık olduklarını aktarıırken, gerek uluslararası işbirliği anlaşmalarının gerekse bizzat ülke yasalarının bile bile ve fütursuzca çiğnendiğini örnekliyorlar.

SBKP MK organı "Pravda" gazetesi 1 Ağustos 1980 tarihli sayısında "Türkiye'de süregelen bunalım" başlıklı yazısında terörün tırmanışını ve işçi lideri Kenal Türkler'in alçakça öldürülüşünü anlatıyor, Türkiye'deki faşizm tehlikesini, Kenal Türkler'in DİSK'in son kongresinde yaptığı son konuşmasından yaptığı şu alıntıyla gösteriyor: "Hangi belgileri kullanırlarsa kullansınlar, bu cinayet ellerinin ana hedefi, faşist güçlerin erke gelmesi yolunu hazırlanmaktadır. Bu güçler önlerine, ülkenin tüm ilerici güçlerini ezme, uluslararası çapta Türkiye'yi gerçek dostlarından yalıtılmak gibi somut ödevler koymuşlardır." Pravda, Kenal Türkler'in dev bir antifaşist gösteriyle toprağa verildiğini belirtiyor. Türkiye halkının demokrasi, barış, ulusal bağımsızlık ve iyi komşuluk ilişkileri yolunda kararlı bir savaşın verdiğini vurguluyor. Pravda gazetesi NATO'nun Ankara toplantısı sırasında yapılan gösterilere de değinerek şöyle diyor: "Haziran ayında NATO'nun Ankara toplantısının yapıldığı günlerde, NATO'ya karşı yapılan yığınsal gösteriler, eylemler Türkiye halkının ülkesinin ABD emperyalizminin bir ileri karakolu olmasını istemediğini açıkça gösterdi. Ankara'da, İstanbul'da ve ülkenin diğer kentlerinde yapılan gösteri, miting ve toplantılarda 'NATO'ya hayır!', 'Amerikan üsleri sökülüp atılsın' belgileri haykırıldı."

Sovyetler Birliği'nde yayınlanan "Yeni Zamanlar" dergisi 1 Ağustos tarihli 31. sayısında "Sorunlar keskinleşiyor" başlığı altındaki yazısında Demirel hükümetinin ekonomik önlemler paketinin geniş halk yığınlarını nasıl ezdiğini, emperyalizmin ve uluslararası tekellerin bu önlemleri nasıl desteklediklerini anlatıyor. Yazı, terörün baskı yasalarını dayatmada nasıl kullanıldığını, bundan da emperyalizm ve NATO'nun yeni isteklerde bulunmak amacıyla yararlandıklarını aktarıırken, şöyle diyor: "İlerici basın, terörün tırmandırılmasının, gericiğin genel bir saldırısının, yerli ve yabancı tekellerin demokrasi güçlerine karşı açtıkları savaşın ifadesi olduğunu yazıyor."

Türkiye'deki terör, Alman Komünist Partisi MK organı "Unsere Zeit" gazetesinin 29 Temmuz 1980 tarihli sayısında da ele alınıyor: "TKP MK Mayıs ayında yapılan plenumunda belirtildiği gibi, bu planlı bir biçimde tırmandırılan terörle ülke adım adım yarı askersel bir zorbalık rejimine sürüklenmek isteniyor. Demirel hükümeti, ülkede terörün yaygınlaştırılması için elinden geleni yapıyor. Türkiye'de varolan kısıtlı demokratik hakları da ortadan kaldırmak için faşist MHP ile işbirliği yapıyor, onun terörcü çetelerini destekliyor."

Türkiye'de emperyalizmle işbirliği içindeki gerici egemen çevrelerin açık bir askersel faşist diktatörlüğe geçme hazırlıkları içinde oldukları, TKP'nin uzun bir zamandan beri açıklama, bildiri ve belgelerinde yer almaktadır. Amerikan "US News and World Report" dergisi, 4 ağustos 1980 tarihli sayısında bu konuyla ilgili şunları yazıyor: "Türkiye'de bir askersel darbe olasılığı giderek artıyor. Temmuz ayında terörün tırmanmasından sonra diplomatik kaynaklar bu görüşü öne sürüyor... Türkiye'de askerlerin politik yaşama karışma konusunda uzun yıllara dayalı bir gelenekleri vardır. Ancak bu kez askersel liderler, darbenin ekonomiye olumsuz yönde etkide bulunmasından korkuyorlar... Fakat Genel Kurnay Başkanı Evren, 21 Temmuz tarihinde Türkiye'nin denenmemiş teröristler tarafından çığnemesine asla izin vermeyeceklerini açıkladı... Ya parlamento karşı çıkarsa: Generaller, iç savaşı her durumda engellemek kararındalar."

İngiliz "The Times" gazetesi emperyalizm açısından Türkiye topraklarının ağırlıklı olarak kullanılması istenini 21 Temmuz 1980 tarihli ve "Batının Türkiye'ye yardım, kendisine yardım zorunluluğudur" başlıklı yazısında işliyor. Emperyalizmin Türkiye'ye ne gibi politikalar dayattığını şu sözler açığa vuruyor: "Bugün önemli olan nokta, Türklerin, Batının yanında NATO'nun bu bölgedeki çıkarlarını korumak üzere bir askersel operasyona aktif katılıp katılmayacağıdır." Aynı yazı, Türkiye ile Yunanistan egemen güçleri arasındaki gelişmelerin NATO ve emperyalizm yararına son bulması gerektiğini vurgularken, her iki ülkede ilerici hareketin güçlenmesinin emperyalizme hasıl korku saldığını da şöyle ifade ediyor: "Burada Batının bu bölgedeki stratejisini planlayanlar için en korkulu rüya, Türkiye'deki yerel ayaklanmaların ya da Yunanistan'daki olası politik değişikliklerin sonucu NATO'nun bu iki ülkeyi yitirmesi olmalıdır."

"The Times" gazetesi 25 Temmuz 1980 tarihli başyazısında da Türkiye'de insan haklarının çığnemesini açıkça savunuyor, gerici ve halk düşmanı Demirel hükümetini destekliyor: "Yaygın bir işkence vardır ve bu yalnızca sağ komandolar tarafından değil, devletin ajanları, polis ve ordu tarafından da uygulanmaktadır. Adalet Partisi'nin iktidara gelmesinden bu yana bu, daha da şiddetlenmiştir... Türkiye'de insan haklarının çığnemesi, bu ülkeye yapılan yardımı durdurmak için bir neden oluşturur mu? Kuşkusuz hayır, yalnızca real-politik nedeniyle bile, yani stratejik olarak çok önemli bir konumdaki bir ulusun hükümetinin çökmesine izin veremeyiz. Bir diktatörlüğü desteklemek kötü bir tezdır, ana bugün Türkiye'de işbaşındaki hükümet açık bir diktatörlük değildir... İşken ce ve baskı yöntemleri muhalefetin tümüne yöneltmiş değildir. Bu nedenle de Batılı ülkeler, ekonomik yardımda bulunarak halkın istemlerine ters düşen baskıcı bir hükümeti desteklemiş sayılmazlar."

Emperyalizmin dünya çapındaki stratejisinde Türkiye'nin yeri, buna bağlı olarak başlıca emperyalist güçlerin Türkiye'ye olağanüstü boyutlarda "yardım" akıtmaları, Türkiye ile başlıca emperyalist güçler arasındaki ilişkiler, Demokratik Alman Cumhuriyeti Uluslararası Politika ve Ekonomi Enstitüsü dergisi IPW 'nin Temmuz 1980 tarihli sayısındaki "Emperyalizmin Türkiye'yi destekleme eylemi" başlıklı yazıda inceleniyor. Yazıda ,kollektif yenisömürgecilik gerçevesi içerisinde Türkiye'deki gerici üçlere yönelen desteğin ABD "yardım"ı bölümünün daha çok askersel alanda yoğunlaştığı, Ortak Pazar ve bu arada Federal Almanya "yardım"larının ise daha çok mali ve ekonomik alanlara kaydığı belirtiliyor. Yazı şöyle bitiyor: "Başlıca emperyalist güçlerin girişiniyle başlatılan kitlesel destek eyleminin Türkiye'nin kapitalist sistemini en azından geçici olarak ya da kısmen belli bir istikrara kavuşturup kavuşturamayacağı bugünden belli değildir. Fakat kesin olan şudur: Türkiye'nin emperyalist egemenlik merkezlerine ,ABD'ye ve Ortak Pazar'a bağınlılığı artmaya devam edecektir. ve bu, Türkiye hükümetinin dış politikasına belirli etkilerde bulunacaktır."

GÖÇ VE SIĞINMA HAKKI ÜZERİNE TKP'NİN GÖRÜŞÜ

Türkiye'de faşist terörün, işkencelerin, politik kovuşturmaların, isten çıkarmaların, işsizliğin ve pahalılığın vardığı boyutlar, ülkeden kaçanların ve yabancı ülkelerde sığınma hakkı isteyenlerin sayısını artırdı. Yüzbinlerce Türkiyeli işçinin çalıştıkları Federal Almanya, sığınma hakkı isteyenlerin başvurdukları ülkelerin başında geliyor. Türkiye'deki faşist terör, işkenceler ve politik kovuşturmaların artmasına paralel olarak Federal Almanya'dan sığınma hakkı isteyenlerin sayısı yalnız bir eyalette, Baden-Württemberg'de 1978'de 600 iken 1979'da 7 000'i geçmiş, Bavyera eyaletinde 1979'un ilk yarısında 12 600'ü bulmuştur. 1980 yılının ilk üç ayında 30 000 Türk vatandaşı yeni pasaport çıkartmıştır.

Bu gelişmeler üzerine Bonn hükümeti, acele olarak Türkiye'ye vize zorunluluğu koydu. Sınırlarda, "toplama kampları" adı altında kamplar kuruldu. Adları faşist cinayet getelerinin "ölüm listeleri"nde yer alan yurttaşlar zorla Türkiye'ye geri gönderiliyor. Federal Almanya'ya sığınanlara ise bir yıl "çalışma yasağı" kondu.

Türkiye'de terörün hangi boyutlara vardığı Avrupa kamuoyu için artık bir sır değildir. İşkenceler, politik kovuşturmalar ve politik cinayetler

Uluslararası Af Örgütü raporlarına, Avrupa Konseyi grup kararlarına yansıyor. Bugün gerici-egemen güçlerin halkımıza dayattıkları baskı yasaları, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kararıyla mahkum edilen Sili'deki faşist Pinochet cuntasının yeni "Anayasası" ndan farksızdır. Sıkıyönetim görevlilerine verilen "vur" emri ve bunun uygulanması, Bolivya'daki askersel-faşist cuntanın pratiğinin aynısıdır.

Türkiye'deki egemen güçlerin politik sığınma hakkı isteyenleri "vatan haini" olarak nitelendirmesi, onların Türkiye'de insan haklarının çiğnendiğinin Avrupa kamuoyuna yansımalarını engellemek amacını yansıtıyor. Federal Almanya, Türkiye'den gelenlere politik sığınma hakkını sakınırken, Türkiye'deki durumu örtbas etmek için yoğun çaba harcarken, Güneydoğu Asya'dan gelen sözde göçmenlere özel uygulamalara geçiyor, emperyalizmin "insan hakları"ndan ne anladığını apaçık sergiliyor. Emperyalizm, ancak antikomünizm ticaretinde işine yarıyorsa, "göçmen" sorununu büyütüyor. Ekonomik, sosyal ve politik nedenlerle NATO ülkesi Türkiye'ye kaçan insanların ise bu ticarete değeri yoktur.

TKP tüm bunların iç yüzünü açığa çıkarırken, göç ve sığınma isteminin bir çözüm yolu olmadığını özellikle vurgular. 1 Temmuz 1980 tarihli MK organı "Atılım" gazetesinde belirtildiği gibi, görev, bu göç ve sığınma istemlerinin kaynağını kurutmak, ülkemizdeki ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımını başarıya ulaştırmaktır.

"DURUM" UN DUYURUSU

Türkiye Komünist Partisi Enformasyon Bülteni "Durum", 1 Eylül 1980 tarihinden başlanak üzere, 15 ründe bir yerine, ayda bir çıkacaktır.

TÜSTAV